№ 29. Poniedziałek 7. Lutego 1859. Rok wydania 49.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami co Środy kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Szwecya i Norwegia. — Rosya. — Księstwa Naddunajskie. — Wyspy Jońskie. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 6go lutego. Dnia 4go lutego r. b. wydana i rozesłana została z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie część IV. oddziału drugiego Dziennika rządowego z roku 1858, dla okręgu administracyjnego c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Ta część zawiera:

Nr. 50. Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 8. grudnia 1858 l. 30961, względem uregulowania sprawy posełkowej przy c. k. urzędach powiatowych.

Nr. 51. Ogłoszenie c. k. Namiestnictwa z dnia 24go grudnia 1858 l. 56609, o stanowczem pozostawieniu powiatowego i podatkowego urzędu weixelburskiego, w kraju koronnym Krainie, w miejscu Sittich.

Sprawy krajowe.

(Otwarcie uniwersytetu w Padwie. — Rozporządzenie dla akademików w Pawii.)

Względem otworzenia na nowo uniwersytetu w Padwie wyszło następujące obwieszczenie:

„Na mocy wyższego rozporządzenia rozpoczną się wkrótce znowu odczyty we wszystkich fakultetach uniwersytetu z Padwy.

Uczniowie, którzy byli zmuszeni odjechać z Padwy, a teraz życzą sobie odbywać dalej swe studya na tym uniwersytecie, muszą podać stosowne prośby w tym zamiarze do c. k. prowincyalnej delegacyi w Padwie przez c. k. dyrekcyę policyi, jeżeli w prowincyi Wenecyi są zamieszkali; zaś zamieszkali gdzieindziej mają swoje prośby przesyłać przez przynależne delegacye lub przełożonych powiatowych, i czekać na rezolucyę.

Uczniowie, którzy do innych prowincyi należą, i ciągle jeszcze przebywają w prowincyach weneckich, mogą swe prośby z dokładnem podaniem swego adresu podać wprost do delegacyi w Padwie.

Dla podawania tych próśb przyzwala się od dnia ogłoszenia tego obwieszczenia w *Gazz. di Venezia* policzony termin 8 dni dla uczniów znajdujących się w Wenecyi, 12 dni dla uczniów w Lombardyi, a 18 dni dla uczniów w innych krajach koronnych.

Wenecya, 25. stycznia 1859. — Hrabia Bissingen, c. k. Namiestnik."

— Najwyższą uchwałą zezwolono także i uczniom wpisanym do uniwersytetu w Pawii kontynuować tymczasowo prywatnie swe jurydyczne studya. Zezwolenia na to podobnie jak i na uniwersytecie w Padwie udziela Jego cesarzewiczowska Mość Arcyksiążę jenerał-gubernator.

Ameryka.

(Zaskarżenie przed trybunał Soulouque'a.)

Na Cesarza Faustyna (Soulouque) w Hajti wnieśli przeciwnicy po odebraniu mu władzy takie zaskarżenie: „1) Wtrącał do więzienia takich obywateli, których przed sądem nie stawiano; 2) zarządzał źle pieniądzmi skarbowemi; 3) zarządzał źle przychodem piątej części zbiorki kawowej; 4) taka sama rzecz zachodzi i co do przychodu ze sprzedaży drzewa różanego, które jest własnością skarbową; 5) kazał wydawać noty bankowe na własną korzyść swoją; 6) zorganizował system zbrojnego łupieztwa u wybrzeży, i wyrządzał obelgi honorowi rozmaitych obywateli w Hajti i wielu cudzoziemcom tym sposobem, że niedozwalał im wykonania praw swoich. Z tych przytoczonych tu powodów wnosimy przeciw niemu zaskarżenie, i upraszamy przedłożyć je trybunałowi sądowemu."

Wydział departamentowy w Gonaives wydał dekret, by wszystkich więźniów politycznych wypuszczono na wolność, a skazanych przez Faustyna na wygnanie obywateli powołano do kraju. Oprócz tego nakazano zburzyć więzienia w twierdzy Laboux i podwyższyć żołd wojsku.

Dnia 31. grudnia ułożyła w Mexyku junta narodowa złożona ze znacznej części stronnictwa zachowawczego i duchowieństwa pewny rodzaj programu rządowego, którym zastrzeżono nietykalność własności korporacyi rozmaitych, i zaprotestowano przeciw przedaży lub zastawianiu jakichkolwiek części kraju.

Podczas odejścia poczty nie wiedziano jeszcze z pewnością o tem, czy też Miramon przyjmie ofiarowaną sobie prezydenturę.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące. — P. Barrot zawierzytelniony.)

Madryt, 21. stycznia. Hiszpańsko-amerykańska wystawa nastąpić ma w Madrycie w 1862 roku.

— P. Barrot miał przedwczoraj zaszczyt, wręczyć Jej Mości Królowej swe wierzytelne listy jako poseł francuski.

Anglia.

(Parlament otwiera Królowa sama. — Subskrypcya na pożyczkę austryacką. — Opłata od listów uprzednia. — Rocznica założenia kolonii australskiej. — Wykupno znalezionych monet.)

Londyn, 1. lutego. *Observer* pisze: „Królowa oznajmiła, że osobiście otworzy parlament; zapewne przyczynił się do tego postanowienia i ten wypadek, który tak serdeczną i powszechną przejął ludność radością. Posiedzenie tajnej rady, na którem jak zwykle będzie ułożona mowa od tronu, odbędzie się dniem przed otworzeniem parlamentu w pałacu Bukinghamskim."

— Na giełdzie w Londynie przybito wczoraj następujące obwieszczenie:

„Panowie N. M. Rothschild i synowie mają zaszczyt oznajmić, że przyjmują subskrybcye na 5procentową austryacką pożyczkę 6,000.000 funtów szterlingów; na zaciągnienie tej pożyczki zezwolił Jego Mość Cesarz Austryi dekretem z dnia 31. grudnia 1858 roku; minister finansów poruczył c. k. radcy dworu baronowi Brentano zawrzyć układy względem tej pożyczki.

Procenta obligacyi zacząwszy od dnia 1. stycznia 1859 roku mają być spłacane półrocznie na dniu 1. stycznia i 1. lipca w kantorze pp. N. M. Rothschild i synów w Londynie, albo według wyboru właścicieli w kasie długu państwa w Wiedniu po kursie 10 złotych austr. waluty w srebrze za 1 funt sztr.

Obligacye opiewać będą na 100 funtów szterlingów, i będą numerowane od 1 do 60.000. Spłata tej pożyczki następuje „al pari" za pomocą funduszu umorzenia rocznie po 1%, który zacząwszy od dnia 2. stycznia 1860 roku ma być obracany w tymże dniu do losowania stosunkowej części obligacyi. Wypłata wyciągnionych obligacyi nastąpić ma 1. lipca.

Cena subskrybcyi jest 80 funt. sztr. za każdą obligacyę 100 funt. sztr. przychodząca do wypłaty w kantorze pp. N. M. Rothschild i synów, jak następuje:

20 funt. sztr. na dniu 15. lutego.
20 „ „ „ „ 15. kwietnia.
20 „ „ „ „ 15. lipca.
10 „ „ „ „ 15. września.
10 „ „ „ „ 15. października.

Subskrybenci, którzy wpłacić chcą pierwej jak w rzeczonych terminach, otrzymają 4 od 100 procentu.

Ponieważ dokładne dotrzymanie terminu zapłaty jest głównem, zatem strony niedotrzymujące terminu tracą zapłacone już raty równie jak prawo do jakichkolwiek obligacyi albo kuponów dywidendy za raty poprzednio spłacone.

Procentowy kupon, którego zapłata przypada na dniu 1. lipca 1859 roku, odciągnięty zostanie od raty wpłaty przypadającej w tym samym miesiącu.

Subskrybcye przyjmuje się u pp. N. M. Rothschilda i synów od 11tej godz. zrana w poniedziałek 31. stycznia i w każdy dzień następny aż do 11. godz. zrana w poniedziałek 7go lutego, kiedy nastąpi zamknięcie listy.

Do każdego podania należy załączyć gotówką 5prct., która po dokonanej repartycyi wpisana będzie na rachunek subskrybentów; wkładki gotówki, przewyższające 20prct. rzeczywistego udziału, mają być natychmiast zwrócone."

— Według nowego rozporządzenia poczty zachodzi przymus opłaty uprzedniej, i zacząwszy od dnia 10. lutego naprzód opłacane być mają w wielkiej Brytanii i Irlandyi wszystkie przesyłane listy. Portorya za listy aż do pół uncyi wagi wynosiła dotąd jak wiadomo jeden penny, a dwa za listy niefrankowane. Odtąd nie będą przyjmować poczty listów niefrankowanych, a jeżeli list nie

jest opłacony dostatecznie, wówczas kto odbiera dopłacać musi resztę nadto jeden penny kary.

— Dnia 26. stycznia obchodzono 71szą rocznicę założenia kolonii australskich bankietem, któremu przewodniczył p. Henry Moor, dawniejszy członek rady prawodawczej w Wiktoryi i Neu-Südwales. Oprócz innych obecni byli na tym bankiecie minister marynarki, John Packington i minister kolonii, E Bulwer Lytton.

— W Szkocyi jak niemniej i w innych państwach W. Brytanii przynależą z prawa wszelkie wykopane przypadkiem monety stare koronie. Otoż właśnie przymus oddawania takiego to sprawił, że się znajdą najczęściej ukrywane, a monety znalezione sprzedawano pokryjomo i przetapiano. Dla zapobieżenia tej niedogodności wyszło teraz rozporządzenie rządowe tej treści, że korona spłacać będzie całą wartość znalezionych monet starożytnych tudzież wszelkich zabytków ze złota, srebra i innych. Rozporządzenie to odnosi się tymczasowo tylko do samej Szkocyi.

Francya.

(Odwołanie księcia Chartres z Turynu. — „Revue des deux Mondes“ o kwestyi włoskiej. — Sprostowanie mylnych pogłosek. — Dziennik Revue Européenne. — Nowe klasztory żeńskie. — Organizacya majtków. — Doniesienia z Hajty i Kochinchiny. — Wiadomości bieżące.)

Paryż. 1. lutego. Z powodu familijnego związku między domem Sabaudzkim i dynastyą Bonapartów odwołali księcia Chartres stryjowie z wojskowej szkoły w Turynie.

— *Revue des deux Mondes* zawiera bardzo ważny artykuł o kwestyi włoskiej. Rozwija z wielką bezstronnością politykę Austryi i domu Sabaudzkiego, który od wieków starał się powiększać swoje państwo, uwydatnia potem śmiałą politykę hr. Cavour'a, która Piemont postawiła w nadzwyczajnej sytuacyi, i kończy następującemi słowy: „Co wyniknie ze wszystkich tych kwestyi, które w Europie tak nagle znowu rozbudzono, tego nikt nie może przewidzieć. To pewna, że są zadania, które powstają pod wpływem wypadków i same się natrącają. Nie można ich ominąć, potrzeba żyć pośród zawikłań niepewnej przyszłości; ale jest przynajmniej w mocy człowieka rozpoznawać te zadania i ułatwiać ich rozwiązanie, niezapoznając przytem ich niebezpieczeństwa. Liczne kwestye są dziś na pół przyćmione, jakkolwiek trwożą wszystkie umysły i objawiają się we wszystkich zdarzeniach. Nie potrzeba jednak zapominać, że zbytni pospiech nietylko nieułatwi ich rozwiązania, ale owszem jeszcze bardziej je powikła. Silny i wolny duch, Guicciardiniego, daje nam z głębi swego grobu następującą radę: Ktoby mógł połączyć pośpiech z umiarkowaniem, byłby Bogiem, nie człowiekiem: ale że to niepodobieństwo, tedy pragnąć musiemy, że cierpliwość i umiarkowanie zawsze więcej dokażą, niż pospiech i nierozwaga.“

— W Paryżu utworzony został nowy dziennik *Revue Européenne* organ rządowy wydawany w oficynach *Monitora*. Rząd zamierza umieszczać w tym dzienniku co czternaście dni polityczną kronikę wychodzącą pod redakcyą jednego z radców państwa; umieszczana kronika ma być niejako wyrazem cesarskiej polityki. Tym sposobem uniknie się wielu pogłosek i wielu śmiesznych rozpraw.

— *Constitutionnel* zawiera następującą notę napisana jak się zdaje z wyższego polecenia: Ostatniemi dniami krążyła między innemi i ta pogłoska, jakoby Austryacy zajęli już Umbryę, jedną z prowincyi państwa kościelnego. W pogłoskach tych niema prawdy, a świeżo z Rzymu otrzymane listy stanowczo ją zbijają. By zająć prowincyę należącą do państwa kościelnego, na to potrzeba przyzwolenia stolicy apostolskiej, lecz pożąd nie żądał rząd papieski bynajmniej od Austryi powiększenia załogi, jaką to państwo jak niemniej i Francya w kilku miejscach państwa kościelnego utrzymuje.

— Najnowszemi dekretami cesarskiemi przyzwolono na założenie czternastu klasztorów żeńskich i na zaprowadzenie nowego całkiem zakonu „Soeurs Maristes“ z główną siedziba w Belley, a minister Fould wyznaczył 41.000 franków na odbudowanie dawnego opactwa St. Servin w Pyrenejach.

— Minister marynarki uorganizował na nowo uzbrojonych majtków okrętowych, którzy na przyszłość pełnić mają w razie potrzeby także służbę i na lądzie.

— Z Marsylii wyprawiają ciągle rekrutów do Afryki.

— Konzulowie w Hajti zgromadzili się w „Port au Prince“ i oświadczyli, że nie mogą wprzód uznać prezydenta nowego, jenerała Giffard, pokąd nie odbiorą od rządów swych wyraźnego w tej mierze rozkazu.

— Według doniesienia z Manili trudno będzie Francuzom utrzymać się w Kochinchinie z powodu klimatu tamtejszego, który przez całych dziewięć miesięcy jest dla Europejczyków zabójczy. Z mieszkańcami Kochinchiny możnaby sobie prędzej już dać radę.

— Marszałek Castellane przybył z Lyonu do Paryza.

— Z Marsylii otrzymano taką depeszę telegraficzną z 31go stycznia: Czynną dywizyę jenerała Renaud powołano z Algieru, i ma się połączyć z armią lugduńską.

Włochy.

(Gratulacye księciu Napoleonowi. — Wiadomości bieżące. — Objaśnienie rozporządzenia w Neapolitańskiem.)

— Adres gratulacyi, który księciu Napoleonowi doręczyła municypalność Turynu, kończy temi słowy:

„Oby nasze gratulacye były szczęśliwą wróżbą urzeczywistnienia życzeń, jakie w obecnej chwili przejmują serca wszystkich co są szczęśliwi i dumni z tego, że się rodzili Włochami.“

Książę rzekł na końcu swej odpowiedzi:

„Proszę Panów być moim tłumaczem u swoich spółobywateli i wyrazić im szczere życzenia, które niosę szczęściu i przyszłości waszej ojczyzny.“

Rzym. Jego królewiczowska Mość meklenburgski książę Jerzy i Jego małżonka i Jej cesarzewiczowska Mość wielka księżna Katarzyna Rosyi byli w towarzystwie nadzwyczajnego rosyjskiego posła p. Kiselewa dnia 27. stycznia na audyencyi u Jego Świątobliwości Papieża w Watykanie.

— Jakie znaczenie mieć mogą nowe rozporządzenia w Neapolitańskiem względem utrzymania publicznej spokojności, tak tłumaczy korespondent *Gaz. kolońskiej*: W początkach zatrważały nowo wydane rozporządzenia dla tego, że nie wyjaśniono publiczności powodów, zkąd powstały. Jego Mość Król chciał z zupełnem ułaskawieniem lub wywołaniem z kraju politycznych więźniów wymazać całe pamięć rewolucyjnej epoki z roku 1848 i 1849 a oraz zapewnić pokój państwu na przyszłość zewnątrz i wewnątrz. Dziennik z dnia 13. stycznia zatem rozporządza: że kto odtąd ujętym będzie za podburzanie do rozruchu, a przydybany do tego z bronią w ręku i na „gorącym uczynku“ oddanym być ma pod sąd wojenny. Wszyscy zaś inni przydybani nie z bronią w ręku, t. j. ci co tylko sprzysiężeniem i wiadomością wspierali powstanie albo taili, podpadają pod sądy zwyczajne. Nie powiedziano także tego, że takich sądów wojennych, które by sądzić miały powstańców schwytanych na „gorącym uczynku“ wcale jeszcze nie postanowiono, i tylko na przypadek są zapowiedziane. I jeżeliby przyszła gdzie instalacya takiego sądu, stałby wyjątkowo w jednem miejscu, podczas gdy sądy cywilne są wszędzie i w całym kraju.

Niemce.

(Nowiny dworu. — Reformy w konstytucyi hamburskiej. — Kontyngens frankfurtski.)

Berlin. J. M. Król pruski bawiący obecnie w Rzymie, był dnia 21. stycznia nieco cierpiący z powodu lekkiego przeziębienia, lecz już dnia 23. stycznia odzyskał dawniejsze zdrowie.

Dnia 30. stycznia odbyło się we wszystkich kościołach Berlina i w całym kraju nabożeństwo dziękczynne za szczęśliwe rozwiązanie księżny Fryderyki Wilhelmowej.

Hamburg. 26go stycznia. Upłynionej soboty zebrało się liczne zgromadzenie obywateli i mieszkańców miasta i jak mówią, przyjęto jednogłośnie rezolucyę, jaką zaproponowało kilku członków zgromadzenia względem domagania się „konstytucyi z 1850 roku.“ To postępowanie jest tem trudniejsze do pojęcia, gdyż na życzenie obywateli właśnie co ustanowiono komisyę dla układania się z senatem względem reformy.

Frankfurt. 26go stycznia. Sprawa związkowego kontyngensu Frankfurtu wytoczoną została jak wiadomo także i na sejmie związkowym, gdyż chodzi o zmianę postanowienia, by za każdego jeźdzca i artylerzystę stawiać trzech żołnierzy piechoty. Podczas tego zajmują się obmyśleniem sposobu jak by ułatwić zaciąg żołnierza. Żołnierze miejskiego kontyngensu bywają werbowani. Czas służby był od dawna $6^1/_2$ roku, naręczne 300 złr. Senat przedłożył przed niejakim czasem prawodawczemu zgromadzeniu wniosek, względem zniżenia kapitulacyi o dwa lata z pozostawieniem tego samego naręcznego. Żold żołnierzy, podoficerów i sierżantów ma być podwyższony o 3, 4, i 5 krajcarów dziennie. Prócz tego mają być powiększone płace inwalidów, a każdy cudzoziemiec będzie miał po trzech kapitulacyach służby prawo do obywatelstwa. Prawodawcze zgromadzenie przystąpiło na swem ostatnim posiedzeniu do tego wniosku z tym dodatkiem, że cudzoziemcy, którzy wysłużeniem trzech kapitulacyi nabyli prawo do obywatelstwa, mają być uwolnieni od zapłacenia taxy.

Szwecya i Norwegia.

(Program stowarzyszenia szlacheckiego. — Narodowe dążności Norwegów.)

Sztokholm, 24. stycznia. Program „Stowarzyszenia szlacheckiego“ zawiera między innemi i to życzenie, by pobratymcze państwa Norwegia i Szwecya połączyły się ściślejszym jeszcze węzłem jedności, by organizacya ich wojskowa była wspólna, a obydwa państwa stanowiły jeden tylko okręg celny i handlowy.

Coraz bardziej ukrzepiają się w Norwegii dążności narodowe i usiłowania przeciw żywiołom duńskim dość już łożnym w tym kraju. Ostatniemi czasy walczyli przeciw nim z coraz większą gorliwością nietylko zdolni pisarze narodowi, a mianowicie przeciw językowi urzędowemu, który jeszcze zachował się z czasów duńskich, lecz oprócz tego usiłują zaprowadzić i teatr narodowy w miejsce duńskiego. W Norwegii wychodzą coraz liczniej narodowe dzieła dramatyczne osnowane z wypadków dziejowych lub odnoszące się do podań ludu miejcowego.

Rosya.

(Nagrody w pułkach kaukaskich. — Pożary w kraju.)

W nagrodę za udowodnione męstwo w walkach z góralami w roku 1857 nadał Cesarz rozkazem dziennym z dnia 6. stycznia pięciu batalionom pułku piechoty Apszeron, honorowe medale z napisem „za odznaczenie się w roku 1857,“ 21 batalionowi tyrailerów chorągiew, a nieregularnemu pułkowi kawaleryi Daghenstańskiej sztandar. Tym samym rozkazem dziennym posunięto kilku pułkowników na jenerał-majorów.

— „Dziennik ministerstwa spraw wewnętrznych“ ogłasza wykaz wielkich pożarów, które nasz kraj w ostatnim czasie dotknęły. W ciągu miesięcy czerwca po październik wydarzyły się w różnych guberniach po większej części znaczne pożary, z których 71 wyrządziły szkodę 1,621.132 rubli srebrnych, a 10 mężczyzn, 4 kobiet i dwoje dzieci utraciło życie. Udowodniono, że cztery z tych pożarów były podłożone, a ośm powstały z uderzenia piorunu. Najznaczniejsze pożary były w Orelu, Penzie i Porchowie, których bliższe szczegóły donieśliśmy już dawniej.

Księstwa Naddunajskie.

(Kandydaci księstwa wołoskiego.)

Z Jas mamy wiadomości, że złożono nowe ministeryum. Ważnem jest doniesienie korespondenta *Gaz. Wied*, że w Bukareszcie zamyślają księcia Multan proponować kandydatem na księstwo Wołoskie.

Wyspy Jońskie.

Korfu, 23. stycznia. Na wieczorze pożegnawczym u pani Young wyraził patrycyusz z Korfu, hrabia Dandola, w imieniu kraju w uroczystej przemowie ubolewanie nad ustąpieniem lorda nakomisarza.

Turcya.

(Nominacya księciu Miłoszowi. — Jurisdykcya starościńska.)

Dziennik *Journal de Constantinople* z dnia 19. b. m. donosi, że na dniu 15go b. m. wyprawiono z Konstantynopola urzędnika z nominacyą książęcą dla Miłosza.

Ten sam dziennik zaprzecza, jakoby królewsko-pruski rząd zrzec się miał juryzdykcyjnych praw, które na mocy istniejących traktatów przysłużają pruskim konzulom nad pruskimi poddanymi w księztwach Naddunajskich.

„Konzulowie znieśli tylko posady agentów podwładnych i niepłatnych po głównych miastach powiatowych, a znanych pod nazwiskiem „Starostów,“ gdyż nadużywali od niejakiego czasu władzy sobie poruczonej. Na miejsce tych ajentów utworzono w rozmaitych powiatach rozjemczy, z pruskich poddanych składający się sąd, który jednak roztrzygać ma tylko w pierwszej instancyi w procesach cywilnych, jeśli spór nie przechodzi 50 talarów; w wszystkich innych wypadkach większego znaczenia, ważnym jest jak pierwej tylko wyrok konzulatu.

Azya.

(Jazda komisarza kolonialnego.)

Japonia. Dziennik *Javasche Courant* umieszcza wiadomości w jaki sposób odbywał podróż holenderski komisarz Donker Curtius w Japonii z Naugasaki lądem do Jeddo; jechał z Naugasaki na Kiu-Siu lądem do Kokury, dalej gościńcem Kapellen do Semenoseki, potem w japońskiej dżunce śródziemnem jeziorem do Hioge a ztąd dalej lądem do Osaki i na Kioso do Jeddo. Cała podróż była ceremonialna albo raczej urzędową. W każdem mieście i w każdej wiosce przyjmowały komisarza miejscowe władze według dworskich zwyczajów. Drogi znajdowały się po największej części w dobrym stanie. Dwóch ludzi szło przodem i zamiatali gościniec, inni nasypywali piaskiem. Wieczorem oświetlony był każdy dom papierową latarnią. Przed zamkami właścicieli dóbr stało zewnątrz głównej bramy kilku japońskich oficerów na straży. We wszystkich miastach i wioskach którędy jechał komisarz, były ulice czysto pozamiatane, a licznie zgromadzona ludność tworzyła rodzaj honorowego szpaleru. Podczas przejazdu komisarza panowała wszędzie grobowa cisza, i nie słyszano ani jednego głosu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 4. lutego. Jej Mość Cesarzowa powróciła dziś do Wiednia.

Podług dalszych doniesień telegraficznych z **Londynu** z 3go lutego w nocy rozpoczęły się już w *izbie niższej* obrady nad adresem odpowiedzi na mowę od tronu. Tak *lord Palmerston* jak i *lord John Russell* przemawiali z zapałem *za utrzymaniem istniejących traktatów a przeciw wszelkiemu zamachowi na Austryę.* Okupacya państwa kościelnego przez obce wojska stanowi oddzielną sprawę. Zdaniem tych mowców należałoby uregulować stosunki w posiadłościach papiezkich bez obcej pomocy. *D'Israeli* pokłada zaufanie w zdrowym rozsądku Cesarza Napoleona, przemawiał żywo za przymierzem z Francyą, i utrzymywał, że nadzieja zachowania pokoju nie jest jeszcze stracona. — Na posiedzeniu *izby wyższej* wyraził *lord Granville* nadzieję, że rząd nie związał się pewną przedwcześnie żadną polityką. *Lord Derby* potwierdził to dodając, *że wszystkie bieżące nieporozumienia dyplomatyczne dadzą się załatwić.* Największem niebezpieczeństwem zagraża zła administracya w Rzymie. *Austrya przyrzeka nie występywać zaczepnie, Francya przyrzeka toż samo,* dopokąd Sardynia nie będzie zaczepiona. *Zatem nie zwątpił on jeszcze o pokoju.* Po innych podobnych mowach przyjęto adresy i odroczono izby.

Tryest, 2. lutego. (Depesza telegraficzna Jego Exc. Namiestnika Wybrzeża do Jego Exc. ministra spraw wewnętrznych w Wiedniu.) Jej Mość Cesarzowa raczyła dziś przed południem po wysłuchaniu mszy świętej zaszczycić odwiedzinami swemi kilka zakładów dobroczynności, a potem przyjmować na audyencyi tutejszych zagranicznych konzulów. Później przejeżdżała się Jej Ces. Mość fregatą „Dunaj“ po zatoce. O godzinie 5. po południu była uczta dworska, a wieczorem Teâtre paré.

Tryest, 3go lutego. Gdy się okazało z autentycznego raportu, że pogłoska zrabowania austryackich okrętów handlowych u wybrzeża marokańskiego jest bezzasadna, odwołano korwetę „Arcyks. Fryderyk“.

Tryest, 3. lutego (Depesza teleg. Jego Exc. Namiestnika Wybrzeża do Jego Exc. ministra spraw wewnętrznych w Wiedniu.) Jej Mość Cesarzowa odjechała dziś o 7. godzinie zrana do Wiednia. Teatr był wczoraj przepełniony. Za ukazaniem się Jej Mości Cesarzowy, jako też po odśpiewaniu hymnu ludu i w chwili odejścia Jej Ces. Mości wznosiła publiczność kilkakrotnie radośne okrzyki.— Jego królewicz. Mość książę Ludwik bawarski odjechał o godzinie 9. zrana paropływem Lloyda do Wenecyi.

Londyn, 3 lutego, 11. godzina w nocy. Ustęp mowy od tronu względem polityki zagranicznej jest dosłownie tej treści: Od wszystkich obcych mocarstw otrzymuję zapewnienia przyjaźnych uczuć. Te uczucia pielęgnować i wzmacniać, zachowywać nienaruszenie traktaty publiczne i jak dalece sięga mój wpływ, przyczyniać się do utrzymania powszechnego pokoju, — oto są zamiary Mojej nieustannej troskliwości. Z monarchami, którzy podpisali ze mną pokój paryski w roku 1856, zawarłam konwencyę względem organizacyi Księztw Naddunajskich. Te prowincye rumuńskie zajmują się teraz, stosownie do postanowień tej konwencyi, zaprowadzeniem nowej formy rządu. Zawarty między mną a Cesarzem rosyjskim traktat handlowy, który ma być Wam przedłożony, jest znakiem zupełnego przywrócenia owych stosunków przyjaźni, jaka aż do ostatniego nieszczęsnego przerwania łączyła z wzajemną korzyścią obadwa państwa. Mogę z przyjemnością oznajmić Wam, że Cesarz Francuzów zniósł u wschodniego wybrzeża Afryki system wychodźtwa murzynów, który mimo wszelkiej czujności zachęcał handel niewolnikami, a w którejto sprawie nieprzestawał nigdy Mój rząd robić Cesarzowi stanowcze, chociaż przyjaźne przedstawienia. Mądry ten krok Jego Ces. Mości daje Mi nadzieję, że toczące się teraz w Paryżu układy doprowadzą do zupełnego zniesienia tego systemu.“

W sprawie Mexyku powiada Królowa: „Pomimo wszelkich przedstawień ponieśli tam Anglicy tak wielkie straty, że komendant tamtejszej floty angielskiej otrzymał rozkaz żądać i wymusić wynagrodzenie.“ W końcu wspomina jeszcze Królowa traktaty chiński i japoński, spodziewa się wkrótce zupełnego uspokojenia Indyi, mówi z wdzięcznością o szczęśliwych wewnętrznych stosunkach Anglii i zapowiada powiększenie budżetu floty, a oraz bile względem reformy parlamentu, bankructwa i reformy kryminalnej.

Turyn, 3. lutego. Król powrócił już. Adres rady gminnej Genuy do Jego Mości Króla był tej treści: Genua, jako miasto handlowe, pragnie pokoju, ale jeśliby pokój nie zgadzał się z pomyślnością ojczyzny, byłaby gotową wspierać wszelkiemi ofiarami wzniosłe zamiary rządu. — Król odpowiedział, że niewątpi, że Genua nie ustąpi żadnemu miastu w poświęceniu dla wspólnej sprawy.

Genua, 1. lutego. Adres rady gminnej do księcia Napoleona, który przybył tu dzisiaj, wyraża nadzieję, że książę wspólnie ze swoim stryjem, potężnym Cesarzem Francuzów, zaradzi nieszczęściom Włoch. Książę Napoleon odpowiedział, że jak się spodziewa, będą na przyszłość tak obie dynastye jak i obadwa narody dzielić wspólnie każdą pomyślność i każde nieszczęście.

Berlin, 3. lutego. Dotychczasowy poseł w Atenach hrabia Goliz, mianowany został posłem w Konstantynopolu.

Korfu, 29. stycznia. Po jednogłośnem przyjęciu wniosku za unią postanowił parlament złożyć komisyę dla uradzenia dalszych kroków. Gladstone wyprawił potem poselstwo do zgromadzenia, z przedstawieniem, że uchwały jego sprzeciwiają się konstytucyi, i radził ograniczyć pełnomocnictwo komitetu na ułożenie petycyi.

Korfu, 29. stycznia. Parlament doręczył panu Gladstone ułożony w komitecie i przejęty w zgromadzeniu prawodawczem adres do Królowy z prośbą, ażeby życzenie wysp Jońskich co do unii przedłożyła głównym mocarstwom.

Najnowsza poczta lewantyńska na Tryest.

Konstantynopol, 29. stycznia. Dnia 28. b. m. założono drut telegraficzny między stolicą i Skutarami. Rosyjskiego paropływu „Dniepr“ nie odszukano dotąd.—*Journal de Constantinople* zbija pogłoski wojenne. — Suma ściągniętych dotąd kaimów wynosi 103 milionów. — Podana w dzienniku *Isthme de Suez* rozmowa wicekróla egipskiego z konzulem angielskim ma być fałszywa.

Smyrna, 29. stycznia. Odkryto tu liczną bandę złodziejów.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. lutego

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	324 37	+ 0.8°	85 5	półn.-zach.	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	326 31	+ 2.8°	77.4	zachodni	„	„
10.god. wiecz.	327.33	+ 1.4°	86.3	„	„	„

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Tarnowski Jan, z Chorzelowa.— Hr. Tarnowski Jan, z Dzikowa. — Br. Josika Jan, c. k. jenerał, z Wiednia.

Hotel europejski: Drohojewski Wład., z Rudołowiec.

Hotel Langa: Ośmiałowski Szymon, z Janczyna. — Gutowski Władysław. z Dobrowlan. — Szujski Józef, z Zbyszyc. — Hecht Antoni, pens. kapitan, z Wiednia.

Hotel pod Tygrysem: Kozarski Wład., z Liehwina.

Dnia 6. lutego

Hotel rosyjski: PP. Bentkowscy Józef i Ignacy, z Złoczowa.

Hotel europejski: Wierzbicki J., z Kutkorza. — Wojciechowski Wiktor, z Dąbrowy.

Hotel angielski: Nowosielski Ludw., z Zbory. — Szemelowski T., adw., z Sambora.

Hotel mołdawski: Kunaszewski M., z Koliszówki.

Hotel podolski: Herowski Ignacy, z Medenic.

Do domu zajezdnego pod nr. $512\frac{3}{4}$: Oreskovich Franc., c. k. kapitan, z Stanisławowa.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 5 lutego

PP. Agopsowicz K., do Grochowic. — Bal F., do Tuligłów. — Yunga Miecz., do Miękisza starego. — Garapich Eliasz, do Zagórza. — Jaruntowski Jan, do Hermanowic. — Kunaszewski H., do Żeliborów. — Kunaszewski A., do Kutyszcza. — Schöneckor August, c. k. rotm. i Gontard Henryk, c. k. major, do Gródka. — Korosteński M., do Wielkiej Biliny. — Morawski A., burmistrz, do Tarnowa. — Wolański J., do Czerniejowa. — Zawadzki Kasper i Szamota Seweryn, do Milanowa.

Dnia 6. lutego.

PP. Jordan Teofil, do Nowego sioła. — Łucki Adam, do Sam. — Ditrich-Miltitz Karol, do Stupnicy.

TEATR.

Dziś opera niem.: **„Lucrezia Borgia."** — Także koncert *pana Servais* w sali ratuszowej.

Dnia 5. lutego 1859 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

19. 42. 23. 26. 64.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 19. lutego i 5. marca 1859 r.

Kurs lwowski.

Dnia 5 lutego.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	31	4	86
Dukat cesarski	„ „	4	84	4	91
Półimperyal zł. rosyjski	„ „	8	38	8	78
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	56	1	60
Talar pruski	„ „	1	52	1	55
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	1	19	1	21
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	82	75	83	25
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	77	—	78	—
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	78	25	79	25

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 8. lutego.

1. Dług publiczny. *A. Państwa.* W walucie austryackiej po 5% za 100 zł. 73 50 Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 79 –. Z roku 1851 serya B. po 5% za 100 zł. —.—. Z konwersyi kuponów po 5% za 100 zł. —. Metaliki po 5% za 100 zł. 77 —; po $4\frac{1}{2}\%$ za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. —. po 3% za 100 zł. —.—; po $2\frac{1}{2}\%$ za 100 zł. –.—; po 1% za 100 zł. — —; Przeznaczone do loso.: z r. 1834 za 100 zł. – ; z r. 1839 za 100 zł. —.— zł. z roku 1854 za 100 zł. —. —. — Losowane obligacye dawnego długu państwa: po 5% za 100 zł. —.—; po $4\frac{1}{2}\%$ za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł., —.—. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa w kraju uprocentowane: po 3% za 100 zł. — —; po $2\frac{1}{2}\%$ za 100 zł. —.—; po $2\frac{1}{4}\%$ za 100 zł. — —; po 2% za 100 zł. — —; po $1\frac{3}{4}\%$ za 100 zł. — —. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa za granicą uprocentowane: po 5% za 100 zł — —: po $4\frac{1}{2}$ za 100 zł. — --; po 4% za 100 zł. -- —. *B. Krajów koronnych.* Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. 89.—; Węgier –.—; Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii — —; Galicyi –.—; Bukowiny —.—; Siedmiogrodu 76 —; innych krajów koronnych –.—; z klauzulą losowania w roku 1867 –.—. Lombardo-weneckiej pożyczki z roku 1850 po 5% za 100 zł. —

2. Akcye. Banku narodowego sztuka 920 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 208 50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.–; półn. kolei Cesarza Ferdynanda za 1000 zł. 1665; towarzystwa kolei żelaznej państwa 223 50; zachod. kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. za 100 zł. (50%) wpłaty 120.50; połud.-półn.-niemieckiej kolei komunik. —.—; kolei Cisy po 200 złr. m. k. —; — lomb.-weneck. kol. żelaz. —.–; wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa —.–; austr. towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. 473.—; Lloyda w Tryeście po 500 złr. —.

3. Listy zastawne. Banku narod. w mon. konw.: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. –.—; na 6 lat po 5% za 100 zł. 96.—; na 10 lat po 5% za 100 zł. —.—; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—.; w walucie austryackiej: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —.—; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—; galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. –.—.

4. Losy. Instytutu kredyt. dla handlu i przemysłu sztuka 96.—; towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju —.—; pożyczka miasta Tryestu za 100 zł. –.

Kurs wexlowy. Na 3. miesiące: Amsterdam za 100 holenderskich florenów –.—. Augsburg za 100 zł. południ. niemieck. waluty 89.50. Berlin za 100 talarów 155.30 Wrocław za 100 talar. — —. Frankfurt n. M. za 100 zł. południ. niemieck. waluty 89.40. Genua za 100 lirów piemonckich — –. Hamburg za 100 marko banko 79.40. Lipsk za 100 talarów –.—. Liwurna za 100 lirów toskańskich —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 104.70. Lugdun za 100 franków –.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. 102 50. Marsylia za 100 frank. 41.80. Paryż za 100 fr. 42.—. Praga za 100 zł. wal. austr. —.—. Tryest za 100 zł. wal. austr. —.—. Wenecya za 100 zł wal. austr. —.—.

Na 31 dni. Bukareszt za 100 piastrów wołoskich 15.11. Konstantynopol za 100 piastrów tureckich –.—. Wexlowe dyskonto banku narod. 5% —. procent od zaliczek banku narodowego na papiery publiczne 5% —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 4.96, dukaty ces. pełnej wagi 4.94, korony 14.32. półkorony —.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 4. lutego.

Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% za 100 zł.	74.—	74 50
Z pożyczki narodow. po 5% za 100 zł.	80.20	80.30
Z roku 1851, ser. B. po 5% za 100 „	—.–	—.—
Metaliki po 5% za 100 zł.	78.30	78.40
dtto. „ $4\frac{1}{2}\%$ za 100 zł.	70. –	70.50
Przeznacz. do wylos. z r. 1834 za 100 zł.	260.—	280.—
„ 1839 „ 100 „	128.50	129.50
„ 1854 „ 100 „	108.—	108.50
Renty Como po 42 lir. austr.	15.25	15.50
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi	90.—	92.—
Węgier	79.—	79.50
Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii	78.—	78.50
Galicyi	77.50	78.—
Bukowiny	76.50	77.—
Siedmiogrodu	76.50	77.—
innych krajów koronnych	87 —	91 —
Z klauzulą losowania w r. 1867	—.—	—.—

Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego sztuka	927.—	929.—
Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu po 200 zł. wal. austr	214.20	214.30
Niższo-austr. towarzystwa eskomt. po 500 zł. mon. konw.	614.—	618 —
Północnej kolei Cesarza Ferdynanda po 1000 zł. mon. kon.	1702 —	1703
Towarzystwa kolei żelaznej państwa po 200 zł. mon. konw. czyli 500 fr.	231.—	231 20
Kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. mon. kon. za 100 zł. (5%) wpłaty	122.—	123.—
Połud.-półn.-niemieckiej kolei komunikacyjnej po 200 zł. m. k.	165.—	166.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	—.—
Lomb.-weneckiej kolei żelaznej po 570 lir. austr. czyli 192 zł. m. k. z 76 zł. 48 kr. (40%) wpłaty	90.—	92 —
Wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa po 200 zł. czyli 500 frank. z 60 zł. (30%) wpłaty	64.—	65.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482.—	484.—
Lloyda austr. w Tryeście po 500 „ „	295.—	305.—

Listy zastawne.

		pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon.	6letnie po 5% za 100 zł.	96.50	97.—
	10 „ „ 5% „ 100 „	94.—	94.50
	przeznaczone do losowania po 100 zł.	87.75	88.—
Banku narodowego w wal. austr.	na 12 miesięcy 5% za 100 zł.	99.—	—.—
	przeznaczone do losowan. po 5% za 100 zł.	83.50	84.—

Losy.

	pien.	towar.
Instyt. kredyt. dla handlu i przemysłu po 100 zł. waluty austr. za sztukę	97.—	97.25
Towarz. żeglugi parowej na Dunaju po 100 zł. mon. kon.	102.—	103.—
Esterhazego 40 zł. m. k.	72.—	73.—
Salma 40 „ „	41.50	42.—
Palfiego 40 „ „	38.—	38.50
Clarego 40 „ „	35.50	36.—
St. Genois 40 „ „	35.50	36.—
Windischgrätza 20 „ „	23.—	23.50
Waldsteina 20 „ „	25.—	25.50
Keglevicha 10 „ „	15.—	15.25

Na 3 miesiące.

	pien.	towar.
Augsburg za 100 zł. połud.-niemieckiej waluty 5%	88.60	88.80
Frankfurt n. M., za 100 zł. południ.-niemieckiej waluty	88.80	88.90
Hamburg za 100 marko banko $2\frac{3}{4}\%$	78.60	78.70
Londyn za 100 funtów szterl. 3%	104.10	104.20
Paryż, za 100 franków 3%	41.45	41.50

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. mennicze	4 zł.—94 cen.	4 zł.—95 cen.
Korona	14 „ —24 „	14 „ —26 „
Napoleondor	8 „ —34 „	8 „ —36 „
Rosyjski imperyał	8 „ —48 „	8 „ —50 „

KRONIKA.

Ośmnasta lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań nowego roku 1859:

Złożyli: Jan Dobrzański 1zł.5c., Gębarzewski 1zł.5c., Włoszyński 1zł., książę Leander Poniński 2zł.10c., księżna Ponińska 5zł., Kielanowski 2zł.10c. pani Wattker 10c., Jakób Głowacki 1 zł., Lazarewicz 46 c., pani Heusler 50c., Komorra 40c., Wajda 30c., Sanderowicz 20c., Filipowski 50c., Tadeus Henzel 2zł., N. N. 10c., J. W. 10c., Heidinger 30c., H. O. i P. O. 60c., Schmid pens. radca gubernialny 1zł.5c., Kornel Krzeczunowicz 4zł 20c., Ignacy Krzeczunowicz 2zł.10c., Hr. Korytowska 2zł.10c., N. N. 1zł.5c., Władysław Lewicki 1zł.5c., N. N. 1zł.5c., pani Radwańska 1zł.5c., Pfeiffer 1zł.5c., Skrzyński 1zł.5c., N. N. 30c., Kinker 40c., Tłuchowski 20c., F. B. 25c., T. M. 20c., Łandwójtowstwo 2 dzielnicy 11zł.2c., Józef Pfeiffer 2zł.10c., Veltze 2zł.10c., Rogajski 1zł 5c., Manwart 1zł., pani Odzierzyńska 15c., Beck 15c., Karol hr. Mier 5zł., Agnieszka hr. Mier 5zł., Otto Hausne 5zł., Gołębiowski 2zł.10c. austr. waluty. Suma 66zł.65c. austr. wal. Do tego z ostatniej listy składek 1330zł.92c. Zatem razem 1397zł.57c. austr. wal.

(Wybory żeńskie.) W Jütlandyi postąpiła znacznie emancypacya kobiet. Tak w Silkeborgu jak i Rorresundby przypuszczano opłacające podatek kobiety do wyborów, i przy ostatnich wyborach reprezentantów miasta Silkeborga otrzymała pewna dama dwa głosy.

(Fotografia w usługach przemysłu.) „Photographie News," tygodnik angielski poświęcony wyłącznie fotografii i postępom tej sztuki, opowiada, że angielscy fabrykanci zaczęli temi czasy rozsyłać kupującej publiczności fotografowane wzory a nawet całe katalogi fotografowanych wzorów. Sposób ten zaleca się nietylko taniością, ale oraz tem, że przedstawia bardzo dokładnie wszelkie rysunki.

Główny Redaktor ***M. Szrzeniawa Sartyni.***

Z c. k. galic. drukarni rządowej.